

[Henry Christensen.]

vilje til fælles, gensidig og betydelig imødekommehed.

Jeg har nok lagt mærke til, at der efter valget har været enkelte socialdemokratiske røster, der sammen med SF-udtalelser pegede temmelig kraftigt i retning af ensidighedens vej, og følges denne vej, vil sagen hurtigt være klar. Jeg håber ikke, at denne linje trods alt bliver den endelige for regeringen og socialdemokratiet. Socialdemokratiet kan måske føle, at klar imødekommehed over for den store liberale side i denne sal ikke passer til den taktik, socialdemokratiet i øjeblikket anlægger, og det er naturligvis regeringens eget valg; men den burde måske tage i betragtning, at det kunne være klogt at spekulere på, at ensidighedens og majoriseringens vej en dag kan blive en kostbar vej for socialdemokratiet.

Poul Møller: Må jeg først gøre nogle bemærkninger om det lovforslag, der er til behandling i dag, udskrivningslovforslaget.

Jeg synes, der i bemærkningerne til udskrivningslovforslaget ligesom mangler nogle oplysninger, og den vigtigste oplysning, jeg har været foruden, er, hvor meget dette lovforslag vil indbringe. Vi har fået at vide i lovforslagets bemærkninger og i finansministerens fremsættelsestale, hvor meget det koster at gennemføre de forandringer, der er tilsigtet som følge af merværdiafgiftens ikrafttræden, men vi har ikke fået noget at vide om, hvad der så bliver tilbage af penge i udskrivningsloven, og det synes jeg egentlig er en ganske nyttig oplysning for folketinget at få.

Jeg går ud fra, da der ikke er oplyst noget om det, at det er finanslovens skøn, der stadig står ved magt, nemlig at det lovforslag, vi her behandler, i det kommende skatteår skal indbringe 7.700 mill. kr. til den danske stat. Det er altså ikke sådan en lille pusling, som vi bare kan skubbe til side i forhold til en række andre problemer; det er stadig statens største indtægtslov, og selv i forhold til merværdiafgiften vil den vel også fortsat være den største.

Jeg ved ikke, om finansministeren, når vi når til tredje behandling af dette forslag, vil kunne klare sig med disse 7.700 mill. kr.

Der ligger jo for os en ret uklar budget-situation, kan man vel sige med et mildt udtryk. Jeg tænker ikke alene på disse dages begivenheder og de følger, de eventuelt kan få for statens egne lønudgifter. Det er klart, at det er en usikkerhedsfaktor, som vi må have med ind i billedet, inden vi når frem til den endelige behandling af udskrivningslovforslaget. Men jeg tænker også i den forbindelse på spørgsmålet om, hvordan landbrugsstøtten skal fungere i det kommende år; i hvert fald har udviklingen på eksportmarkederne igennem de senere måneder ikke kunnet give os nogen grund til at forvente, at vi slipper for dette udgiftsbeløb — vi har vel ikke engang grund til at forvente, at dette udgiftsbeløb kan ligge, hvor det ligger. Der er spørgsmålet om boligfondens udseende, og hvordan den skal finansieres — den boligfond, regeringen har talt om nogle gange. Disse problemer sammen med andre udgiftslovforslag, der er til behandling her i tinget, må vi jo prøve på at få et samlet billede af, inden vi går til anden og tredje behandling af dette lovforslag.

Jeg går ud fra, da finansministeren lader skattenedsættelser og compensationer helt svare til merværdiafgiftens provenu i det kommende skatteår i hvert fald, at han ikke anser det for nødvendigt at budgettere med et større finanspolitisk overskud end det, der fremgår af finanslovforslaget. Det skal jeg ikke gøre nogen bemærkninger til ud over denne, at vi jo også har haft et meget betydeligt handelsbalanceunderskud i 1966. Når det ikke har givet sig udslag i valutabeholdningerne, er det kun glædeligt, men det var måske rart engang at få en virkelig sagkyndig udredning af, hvad det er for valutabevægelser, der medfører, at det stadige handelsbalanceunderskud går så nogenlunde skadesløst over Danmark, som det gør. (Statsministeren [J. O. Krag]: Sporløst!). Sporløst kan man også sige, eller skadefrit. Men på et eller andet tidspunkt skal jo disse store underskud betales, uden hensyn til hvilke operationer der foregår over valutaregnskabet.

I den forbindelse var det måske værd at henlede ministerens opmærksomhed på, at den økonomiske årsoversigt måske kunne have et kapitel om disse problemer, når den